

ROSEMARIE HAINEȘ

RĂZBOIUL ÎMPOTRIVA GÂNDIRII

Conștiința și psihismul uman, iată cele două încă necunoscute pe deplin ale științei de astăzi. Profunzimile ființei umane, în esența lor, deși îndelung explorate scapă cercetării. „Psihologia maselor”, scrisă în 1895 de medicul Gustave Le Bon, a dezvăluit în parte, mecanismele comportamentului mulțimilor, dar nu a elucidat integral, totuși, gândirea umană individuală.

În zilele noastre, gândirea umană, gândul, altfel spus, au devenit un pericol pentru „elite”. Lupta cu gândirea umană s-a transformat într-un joc de-a șoarecele și pisica. Democrația clasică a fost înlocuită, pe nesimțite, cu manipularea emoțională și comportamentală. Discuția critică, argumentarea cu dovezi, proprii democrației au fost înlocuite cu o comunicare unidirecțională severă, bazată pe inducerea unor stări și comportamente deviate, dar care să servească scopurilor nedeclarate ale „elitei”.

Iar inteligența artificială sprijină cu succes acest recul al gândirii umane, această manipulare a psihicului uman, a minții umane.

Să ne reamintim că avem o minte conștientă, rațională și o minte subconștientă care stochează programe instinctuale genetice și credințe învățate, pe care le activează la semnalele din mediu; programele sunt componente de tip stimul – reacție cu conexiuni organice. Mintea conștientă funcționează în tandem cu mintea subconștientă. Mintea conștientă

este Sinele (vocea gândurilor noastre), ea ne oferă Liberul Arbitru, iar programarea subconștientă preia controlul în momentul în care mintea conștientă nu este atentă.

Cercetările științifice au reușit să identifice imaginea electrică a creierului prin encefalogramme. Astfel, între naștere și vârsta de 2 ani, creierul uman funcționează predominant la cea mai joasă frecvență, numită delta – 0,5/4 Hz; între doi și șase ani copilul prezintă o activitate ECG crescută, nivelul theta, 4-8 Hz; pe măsură ce înaintăm în vârstă și nu mai suntem atât de pasibili de influența din exterior, putem funcționa pe frecvența alfa, 8-12 Hz, într-o stare de conștiință calmă (conștiința de sine); stările de conștiință concentrată caracterizează undele beta, 12-35 Hz; undele gamma >35 Hz, reflectă o superconștientizare. Fizica cuantică a redescoperit ceea ce culturile străvechi știau, și anume, că gândul omului este energie, iar energia vine din univers. Iar Spiritul nu poate fi separat de corpul fizic.

Neuropeptidele, ca transmițători chimici ai creierului, joacă un rol important în procesarea informației, schimbându-și configurația în urma impactului cu gândurile și emoțiile pe care le avem. Ele creează o rețea de comunicare între psihic și somatic, între minte și corp.

Gândurile devin emoții, apoi se transformă în neuropeptide care sunt eliberate în creier și corp, influențând homeostazia organismului (echilibrul funcțional) și sistemul imunitar, evident. Legătura dintre stările emoționale și funcționarea sistemului imunitar este studiată astăzi de un nou domeniu medical, psiho-neuro-imunologia.

Neuronii și neurotransmițătorii specifici, precum neuroepinefrinele, declanșează o stare de protecție atunci când simțim că gândurile noastre trebuie protejate de influențele exterioare. Dacă ne confruntăm cu divergențe de opinii, substanțele chimice eliberate în creier sunt asemănătoare cu cele care apar în situații de urgență, pentru a ne asigura supraviețuirea. În starea de protecție, partea primitivă a creierului interferează cu gândirea rațională și astfel, sistemul limbic poate distruge (sau scoate din funcțiune) o mare parte din memorie, determinând gândirea îngustă. Această situație este întâlnită în stările de frică sau când manifestăm încăpățânare într-o discu-

ție. Creierul are probleme de procesare atunci când se află în stare de protecție. La nivel neuronal, creierul reacționează ca și când ar fi amenințat. În stările de acceptare, creierul secretă dopamina, făcându-ne să ne simțim puternici (credințele noastre au un impact puternic asupra chimicii corpului fizic); respectul de sine și încrederea de sine sunt corelate cu un neurotransmițător numit serotonină; lipsa ei duce la depresie și comportament autodistructiv.

Acceptarea socială, validările primite de la societate măresc cantitatea de dopamină și serotonină din creier.

Fizicianul român, Virgiliu Răzuș, căruia i s-a refuzat premiul Nobel pentru că nu a acceptat să renunțe la cetățenia română, a descoperit „particula gândirii” care are dimensiunea gândului, undeva la limita dintre materie și spirit, la limita dintre masă și energie. Această particulă are cea mai mare viteză din univers, o viteză instantanee.

Dat fiind că în creierul uman se află o multitudine de astfel de particule, profesorul Răzuș spune că gândirea reprezintă o „simfonie celestă” prin care ne apropiem de eternitatea existenței. Astăzi, ea trebuie distrusă prin orice mijloace.

După acest excurs privind mecanismele gândirii și ale procesării informației în strânsă conexiune cu corpul fizic putem înțelege mai bine cum funcționează manipularea și ce efecte are asupra corpului uman, în integralitatea lui.

Dar, să revenim la politică. Politica, sui generis, se referă la programe economice și sociale aplicate în concordanță cu caracteristicile și nevoile unei societăți, pe principii democratice. Oamenilor, adică cetățenilor, li s-a spus însă că politica nu este pentru ei, că nu este indicat să faci politică, că este bine să stai departe de politică. Numai că politica înseamnă, în realitate, în fiecare zi, o alegere făcută de fiecare dintre noi. Rămâi pasiv, nu faci alegeri explicite, nu ești. S-a spus că democrația este forma cea mai bună de guvernare. De ce? Câteva argumente: democrația se bazează pe libertate, democrația se bazează pe participare, democrația se bazează pe idealul de egalitate (deciziile politice să țină seama de interesele tuturor), democrația este considerată a produce cele mai bune rezultate privind legile și politicile, dacă ținem seama de aspectul deliberativ al ei, democrația

conferă stabilitate, democrația se opune tiraniei și corupției.

În realitate, avem de-a face cu un mimesis al democrației. Vechiul contract social între guvernanți și guvernați a devenit caduc. Guvernații sunt lăsați de-o parte, polii de putere care tind să se înfrunte sunt cei care se erijează în apărători ai democrației, pe de o parte, și deținătorii tehnologiei, de cealaltă parte. Unii folosesc materia ca armă-capital financiar acumulat prin corupție și ocuparea pozițiilor de forță și control, ceilalți folosesc cunoașterea-tehnologie și automatizare care le conferă, de asemenea, forță și control. Prin apariția inteligenței artificiale se modifică conceptul de democrație, iar cele două instanțe de forță din societate de data aceasta sunt capitalul financiar prin corupție conferit de politică și supremația cunoașterii prin tehnologie, care în ultimă instanță duce tot la profit financiar. Ceilalți actori sunt aruncați peste bord.

Apariția AI modifică democrația deliberativă. Tehnologiile au capabilitatea de a controla percepția noastră asupra lumii într-un alt mod. Algoritmii de inteligență artificială va trebui să rezolve problemele sociale și politice? Poate supraviețui democrația într-un astfel de mediu în care AI are puteri sporite, în care dispare granița dintre on line și off line, în care oamenii și comportamentele sunt puternic măsurate și înregistrate, iar datele sunt folosite de cei interesați. Monitorizarea și evaluarea permanentă a ființei umane reprezintă o nouă formă de putere. Lupta pentru deținerea datelor pentru manipulare cât mai eficientă se duce între guverne și deținătorii companiilor de tehnologie. Deținătorii mijloacelor care controlează percepția ne orientează acțiunea.

De aceea, vorbim despre epoca post-adevăr. Deci, și moralitatea însăși este subminată. Ce să mai vorbim de boți, care dezinformează, distribuie conținut fals, creează conturi false, administrează conturi furate etc.

Bătălia pentru mintea umană nu este ușoară. Problema conștiinței rămâne problema științei zilelor noastre. Cum integrăm conștiința în lumea fizică? De unde vine conștiința?

Teoria cuantică a conștiinței Penrose-Hameroff spune că citoscheletul neuronilor joacă un rol cheie în dinamica veziculelor sinaptice, distribuite de-a lungul axonilor. Microtubulii (Sir Roger Penrose, matemati-

cian și fizician, Universitatea Oxford, Stuart Hameroff, anestezist, Universitatea Arizona), cele mai mici unități ale citoscheletului sunt adevărate canale pentru transferul informațiilor cuantice responsabile de conștiință. Undele cerebrale, spun aceștia, provin din vibrațiile care au loc la nivelul microtubulilor.

Ei sunt de părere că activitățile vibraționale cuantice din microtubuli sunt orchestrate de impulsurile sinaptice și de memoria stocată în microtubuli și sunt finalizate prin „objective reduction” (Teoria Orch OR). Vibrațiile cuantice din microtubuli conectează procesele cerebrale cu procesele aflate la scară foarte mică, structura cuantică „proto-conștiință” a realității. Gândirea aparține creierului, un organ de factură materială. Dar, conștiința?

Academicianul Mihai Drăgănescu vorbește despre necesitatea unei științe a conștiinței. Conștiința este un fenomen mental, dar conștient de sine și nu poate fi abordată ca fiind echivalentă cu mintea. Ea este ceea ce în engleză se numește wakefulness sau awareness/stare de trezire. Conștiința, afirmă acesta, corelează trei termeni :informație, înțelegere, voință. Conștiința nu se supune fizicii newtoniene. Emoțiile sunt semnul conștiinței și al conștientei. Ca să influențăm fluxul mental trebuie să influențăm emoțiile. Să modificăm emoțiile și comportamentele. Să alterăm sentimentul sinelui, pentru că mintea și sinele merg mână în mână.

Cum se duce lupta împotriva gândirii? Printr-o multitudine de mijloace: prin discurs mincinos, prin frică, prin privațiuni de tot felul, prin agresiuni de toate felurile asupra ființei umane, prin boli, prin amenințări, etc.. Un astfel de context, odată creat, subminează procesele fundamentale ale funcționării în buni parametri a ființei.

O stare de stres continuă alterează conștiința și conștientizarea, sinele, identitatea și acțiunea.

Pericolele care ne subminează libertatea, prin apariția inteligenței artificiale, sunt fără precedent. Tehnologiile de control al percepției vor servi la filtrarea modului în care percepem lumea. Valoarea noastră socială va scădea, dezbaterea publică nu va exista, minciuna va putea fi amplificată.

Pericolul cel mai mare va fi atunci când vocea omului va fi eliminată cu totul din sfera publică.

